

(171) — Θεωρία τῆς Γεωγραφίας, συντεθεισα ὑπὸ Ἰωσήπου τοῦ Μοισιοδάκτος, τῇ ὁποίᾳ ὑποσυνάφθη πρῶτον μὲν μία Ἐκθεσις τῶν κυριωτέρων προβλημάτων τῆς Γεωγραφίας ἐν εἴδει Εἰσαγωγῆς· δεύτερον δὲ μία Ἐκθεσις τοῦ πολιτικοῦ ἔναιουτοῦ, ἢ τοῦ Καλενδαρίου, ἐν εἴδει Προσαρτήματος. Ἐκδοθεῖσα νῦν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Οὐδιένῃ τῆς Αὐστρίας· 1781. Παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἰωάννῃ Θωμᾷ τῷ ἀπὸ Τράτνερ. εἰς 8^{ον}.

(172) — Ἀλφάβητον Ἑλληνικὸν πρὸς χρῆσιν καὶ σπουδὴν τῶν παιδῶν, ἐξ ἐπιταγῆς ὑπερτάτης ἐντυπωθέν. Πητροπόλει. Ἔτει 1782. Ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν· εἰς 8^{ον} μέγα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ διδασκαλικὸν βιβλίον τοῦτο σύγγεται εἰς 101 σελ. καὶ εἶναι συντεταγμένον ἀπλοελληνιστὶ καὶ ῥωσιστὶ. ἔχει δὲ τὴν προμετωπίδα καὶ ἐξ σελίδας ἀγραβήτου γεγραμμένας ῥωσιστί. Ἰποθέτω, ὅτι εἶναι ποίημα Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου.

(173) — Ἐτυμολογικὸν τὸ Μέγα, ἦγουν ἡ Μεγάλη Γραμματικὴ. Νεωστὶ μετατυπωθέν, μετὰ τῆς ἐν τῷ τέλει ἤδη τὸ πρῶτον ἰδίᾳ ταχθείσης ἐτυμολογίας τῶν κυριωτέρων ἰσπαρχιῶν, Χωρῶν, Κάστρον, Ὀρῶν, Ποταμῶν καὶ Λιμνῶν. Ποιητῶν τε προσέτι μῦθοι, καὶ ἐνδόξων ἡρώων ἱστορίαι· εἰς ἐν τὰ πάντα συναφθέντα μέρος πρὸς μείζων καὶ κρείττονα τῶν φιλομαθῶν καὶ φιλαναγνωστῶν χρῆσιν καὶ εὐχέρειαν· ἐπιμελῶς δὲ καὶ ὡς οἷόν τε διορθωθέν. Ἐνετίησιν, ἀψβ^ο. 1782. Παρὰ Νικοκάω Γλυκεῖ· εἰς 4^{ον}.

(174) — Ἐπιστολᾶριον τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπισκόπου Κυρήνης, ἤδη τύποις ἐκδοθέν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθέν ὑπὸ Ἀνθίμου Βέρα, τοῦ Κυπρίου. ἀψβ^ο. Ἐνετίησιν, 1782. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ· εἰς 8^{ον}.

(175) — Πάσας τί ἐστι; Μεταφρασθέν καὶ τύπω ἐκδοθέν. ἀψβ^ο. 1782. εἰς 8^{ον}.

